

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

10. 04. 2023 - 16. 04. 2023

motto týdne:

„ Ježíš byl vzkříšen, jak řekl. “

PONDĚLÍ 10. 04. Pondělí v oktávu velikonočním

Sk 2,14.22b-33; Žl 16,1-2a+5.7-8.9-10.11 Komentář: **Mt 28,8-15**

*Ježíš sám jde ženám naproti. I dnes jde vstříc těm, kdo mají „strach i radost“.
Všem, kdo pravdu o něm nesou dál...*

ÚTERÝ 11. 04. Úterý v oktávu velikonočním

Sk 2,36-41; Žl 33,4-5.18-19.20+22 Komentář: **Jan 20,11-18**

*Pláč Marie Magdaleny se mění v radost! Čím víc kdo s Ježíšem prožívá úzkosti,
tím větší radost má z jeho oslavení. A rychle běží, aby se o tuto radost podělil.*

STŘEDA 12. 04. Středa v oktávu velikonočním

Sk 3,1-10; Žl 105,1-2.3-4.6-7.8-9 Komentář: **Lk 24,13-35**

*Ježíš odhaluje Písmo tak, že jim hoří srdce. Pane, zůstaň se svou církví,
aby podobně dokázala odpovídat na to, co trápí dnešní dobu!*

ČTVRTEK 13. 04. Čtvrtek v oktávu velikonočním

Sk 3,11-26; Žl 8,2a+5.6-7.8-9 Komentář: **Lk 24,35-48**

*Příslib „vyzbrojení mocí z výsosti“ je oním završením Kristova vykupitelského
díla. Zjevuje se zde komunikace společenství Trojice, kdy každá „osoba“
odkazuje v lásce na druhou!*

PÁTEK 14. 04. Pátek v oktávu velikonočním

Sk 4,1-12; Žl 118,1-2+4.22-24.25-27a Komentář: **Jan 21,1-14**

*Setkání s Ježíšem onoho rána je plné překvapení. Noci, které následovaly po
Poslední večeři, vyústily ve snídani na břehu jezera. Pane, kéž se s Tebou
probudíme ze svých nejistot...*

SOBOTA 15. 04. Sobota v oktávu velikonočním

Sk 4,13-21; Žl 118,1+14-15.16ab-18.19-21 Komentář: **Mk 16,9-15**

*Pokárání za nevěru se změnilo v poslání. Poslání do celého světa a výzvu k hlásání
„všemu tvorstvu“. Při plnění tohoto úkolu se i moje víra posílí!*

2. neděle velikonoční - neděle Božího milosrdenství - Cyklus A 16. 04. 2023

Završujeme týden, který církev vnímá jako jednu velkou slavnost Vzkříšení.
Znovu se tak tematicky vrátíme k událostem kolem zmrtvýchvstání. V cyklu A
prožíváme tyto události skrze text Janova evangelia. Od roku 2000 se na první
neděli po Velikonocích připomíná slavnost Božího milosrdenství.

1. ČTENÍ

Při Letnicích apoštol Petr vystoupil a poprvé hlásal evangelium. Po tomto impulzu se začala budovat první církev. Náš text popisuje její typické (lze říci také ideální) znaky. Jde o souhrnnou zprávu, a tedy i idealizovaný stav, který v realitě vypadal přeci jen složitěji, jak se zakrátko objeví např. v textu o ustanovení jáhnů (Sk 6,1-6).

Sk 2,42-47

Křesťané setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách. Všechny naplňovala bázeň, poněvadž se prostřednictvím apoštolů dělo mnoho divů a znamení. Všichni, kteří přijali víru, drželi pevně pohromadě a měli všechno společné. Prodávali všečen svůj majetek a dělili ho mezi všechny, jak kdo potřeboval. Každý den zůstávali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a jedli pokrm v radosti a s upřímností srdce, chválili Boha a těšili se všeobecné oblibě. A Pán rozmnožoval den co den počet povolanych ke spáse a církvi.

ŽALM 118

Velikonoční žalm s obdivem zpívá o Božím záměru. Boží dílo vykoupení „podivuhodné“ i pro nás...

**Odpověď: Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý,
 jeho milosrdenství trvá navěky.**

Nebo: Aleluja.

Nechť řekne dům Izraelův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ – Nechť řekne

dům Áronův: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“ – Nechť řeknou ti, kdo se bojí

Hospodina: – „Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Vrazili do mě, abych padl, – avšak Hospodin mi pomohl. – Hospodin je má síla a statečnost, – stal se mou spásou. – Jásot ze spásy – zní ve stanech spravedlivých.

Kámen, který stavitelé zavrhli, – stal se kvádrem nárožním. – Hospodinovým řízením se tak stalo, – je to podivuhodné v našich očích. – Toto je den, který učinil Hospodin, – jásejme a radujme se z něho!

2. ČTENÍ

První epištola svatého Petra začíná hned po vstupním pozdravu hymnem. Objeví se dvě témata: základní dar vykoupení a otázka zkoušek, které přicházejí zřejmě skrze pronásledování těchto prvních křesťanů obrácených z pohanství.

1 Petr 1,3-9

Bud' veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé. Je pro nás připraveno v nebi; protože totiž máte víru, chrání vás Boží moc a vede ke spáse, která se má ukázat nyní v poslední době. A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno

v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to ke chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše.

EVANGELIUM

Jan uvádí ve dvacáté kapitole několik příběhů, v nichž se především apoštolové setkávají se Vzkříšeným. Zvláštní roli zde hraje Tomáš, který se s ním setká až o týden později. Jeho příběh je výzvou pro všechny, kdo „nebyli u toho“ v den vzkříšení.

Jan 20,19-31

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“

On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho rukou jizvy po hřebecích a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebud' nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl:

„Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili!“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

K ZAMYŠLENÍ

„Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili...“ Janovo evangelium neobsahuje blahoslavenství, jak je známe z Matouše či Lukáše. Ale velkým vrcholem setkání učedníků se Vzkříšeným jsou tato slova směřovaná Tomášovi. Díky jemu zaznívají ke všem, kdo chtějí Ježíše následovat, ale nikdy ho neviděli. Nejde o to spekulovat, jak dokázal projít dveřmi... Ale vyznat: „Můj Pán a můj Bůh.“

Tomášova zatvrzelost, která asi byla inspirována hněvem nebo závistí ostatním, není cesta, jak si na Bohu vytroucovat dotyk Zmrtvýchvstalého. Cesta vede přes pokornou připravenost setkat se s ním, až přijde.